

ОГЪНЯТ НА АДА

изопачената истина
ВЪЗСТАНОВЕНА

ДЖО КРЮС

библиотека на евангелието # 15

Джо Крюс

ОГЪНЯТ НА АДА

Издателство “Нов живот”

София, 2001

Joe Crews

© Amazing Facts, Inc.

P. O. Box 680

Frederick, MD 21701, USA

© Превод от английски: Гълъбена Василева

Редактор: Гургана Желева

ISBN 954-719-109-8

© Издателство “НОВ ЖИВОТ”, 2001 г.

София 1839, кв. Враждебна, ул. Осма №49

Телефон: 02/ 840 62 53

E-mail: newlife@newlife-bg.com

Website: www.newlife-bg.com

ОГЪНЯТ НА АДА

Изопачената истина
ВЪЗСТАНОВЕНА

Джо Крюс

1. Какво казва Христос за ада? 4
2. Наказание след съда 7
3. Втората смърт - не преди възкресението 12
4. Къде е мястото на ада? 14
5. Огънят на ада не е вечен 16
6. Неугасим огън 20
7. Унищожение на душата и на тялото 27
8. Божията справедливост е защитена 29
9. И няма да има нито болка, нито смърт 31
10. Адът не е предназначен за нас 33

ГЛАВА ПЪРВА

Какво казва Христос за ада?

Едно от трудните в теологично отношение учения на Библията е това за Ада. Той е бил обвиняван в мрак от църковните служители и деформиран от миряни, докато думата станала известна като обикновен вулгаризъм и ругатня. Хората задават въпросите: Какво и къде е адът? Каква е съдбата на нечестивите? Богът на любовта ще измъчва ли грешниците през цялата вечност? Неправедните винаги ли ще горят в огъня на ада?

Тези въпроси заслужават ясни библейски отговори. Обкръжаващите ги противоречия не бива да ни пречат да изследваме истината. Преди всичко трябва да разберем, че имаме едно небе за спечелване и един ад - да избегнем. Исус поучаваше, че всяка душа ще бъде спасена или изгубена. “Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко, що съблазнява и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ. Там ще бъде плач и скърцане със зъби. Тогава праведните ще блеснат като

слънцето в царството на Отца си.” (Матей 13:41-43). Предвид тези две окончателни съдби, сериозно трябва да се постараям да намерим правия път! Христос каза: “Аз съм Пътят, Истината и Животът”. Единственото сигурно учение за ада е това на Исус Христос. То е истината, на която може да се разчита. Исус каза, че някои ще бъдат хвърлени в огъня, а други ще блеснат в царството.

Христос е бил обвиняван от много религиозни водачи, че поучава фалшиви неща по този въпрос. Те Го нападали за учението, че при смъртта душата прелита от тялото или към небето, или към ада. Но Исус съвсем не е казвал това. Той никога не е направил дори намек, че някакъв безтелесен дух се отделя от тялото в момента на смъртта. Не е говорил, че нечестивите ще страдат от вечни мъчения веднага след като умрат.

Сега нека дадем пример за това, което Исус наистина учеше по въпроса за ада. “И ако те съблазни ръката ти, отсечи я; по-добре е за тебе да влезеш в живота недъгав, отколкото да имаш двете си ръце и да отидеш в

пъкъла...” (Марк 9:43). Тези думи на Учителя показват без сянка от съмнение, че тялото отива в огъня, а не някаква мистична душа. В Матей 5:30 Той говори за “цялото тяло”, което бива хвърлено в пъкъла. Това означава ръце, крака, очи и всички други части на физическото тяло.

В контраст с учението на Христос съвременните амвони отекват от драматични описания за въображаеми души без материя и форма, напускащи тялото при смъртта. Този възглед, макар и да е популярен, противоречи на това, което учеше Исус. Забележете как Великият Учител подчертава многократно в евангелията - онези, които биват хвърлени в огъня на ада, ще отидат там в реално, физическо тяло. Те няма да бъдат в някакво въздушно състояние на безформен дух или душа.

Сега нека да разгледаме четири важни факта от Библията. Те ще ни дадат светлина по повечето от въпросите за съдбата на нечестивите.

ГЛАВА ВТОРА

Наказание след съда

Първият важен факт относно ада е следният: Непокаяните не отиват на някакво място за наказание веднага след като умрат. Те са в гроба до деня на съда, след който ще бъдат наказани. Христос учеше на тази истина чрез добре познатата притча за пшеницата и плевелите. След като стопанинът бе посял житото в полето, слугата дойде да му каже, че плевели растат сред зърното. Неговият въпрос бе дали трябва да изскубе плевелите, докато са още малки. Стопанинът отговори: “Не искам; да не би, като плевите плевалите, да изскубете заедно с тях и житото. Оставете да растат и двете заедно до жетва. А във време на жетва ще река на жетварите: Съберете първо плевелите и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата ми” (Матей 13:29, 30). Следвайте Христовите думи при обяснението на тази притча: “Сеячът на доброто семе е Човешкият Син; нивата е светът; доброто семе, това са чадата на царството; а

плевелите са чадата на лукавия. Неприятелят, който ги пося, е дяволът; жетвата е свършекът на века; а жетварите са ангели. И тъй, както събират плевелите и ги изгарят в огън, така ще бъде и при свършека на века. Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко, що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби” (Матей 13:37-43).

Никой не може да промени това, което казва Исус. Притчата е толкова ясна, че и дете може да я разбере. Спасителят каза, че плевелите са нечестивите хора и те ще бъдат хвърлени в огъня “при свършека на века”. Жетвата е времето, когато става разделянето на плевелите от житото, а “Жетвата е свършекът на века”. Цялата идея, че нечестивите отиват в огъня в момента на смъртта, противоречи на специалното учение на нашия Господ, че те ще бъдат хвърлени в огъня в края на света.

Тъй като съдът става след идването на Христос, то невъзможно е някой да бъде наказан преди това време. Справедливостта

изисква човек да отиде на съд, преди да бъде наказан. ап. Петър заяви: “Знае Господ как да избави благочестивите от напаст, а неправедните да държи под наказание за съдния ден” (2Петрово 2:9). Това наистина е разумно, нали? Представете си, че един човек трябва да бъде подложен на съд по обвинение в кражба, а съдията каже: “Изпратете го надалеч за десет години. След това аз ще гледам неговото дело”. Дори земен съдия няма да бъде толкова несправедлив! Той би бил обвинен в престъпление за такава постъпка.

Нека видим какво казва Библията по този въпрос. Нечестивите са “държани”, но докога? До “съдния ден”. За какво? За да бъдат наказани! Това означава, че не може да бъдат наказани преди този ден. Писанието казва ли ни къде са държани дотогава? Самият Христос каза: “Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му и ще излязат. Ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане” (Йоан 5:28, 29).

Колко ясно е казано! Исус потвърди, че и добрите и злите - всички “които са в гробовете... ще излязат”, за да получат живот или осъждане. Това доказва, че от времето на смъртта до възкресението си, грешниците не получават никакво наказание. Те биват пазени до “оня ден”, точно както заяви Петър, а Христос поясни къде ще бъдат държани - “в гробовете”.

Ако се нуждаете от по-ясни думи, слушайте какво говори Исус Христос в Лука 14:14: “Ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните”. Или чуйте какво казва в Матей 16:27: “Защото Човешкият Син ще дойде в славата на Отца Си със Своите ангели; и тогава ще въздаде всекому според делата му”. Кога е това “тогава”? Когато Той дойде с ангелите Си. Нито награда, нито наказание се дава преди възкресението на праведните. Тези стихове са безспорни. Взети в техния контекст, те не съдържат нито двусмислие, нито скрито значение.

Отново цитираме Христовите думи в последната глава на Библията: “Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго, според каквито са делата

му” (Откр. 22:12). Тук ни се напомня, че “всеки” ще получи своята заслужена награда, когато Синът се върне на тази земя. Йов заявява, че нечестивите биват пазени до деня на унищожението. Даниил писа, че “множеството от спящите в пръстта на земята ще се събудят - едни за вечен живот, а други за срам и вечно презрение” (Даниил 12:2).

Може ли да има някакво съмнение къде ще бъдат пазени нечестивите до възкресението, съда и наказанието? Имаме свидетелството на Петър, Даниил, Йов и на самия Господ. Няма място за съмнение. Нечестивите биват пазени в гроба.

Сега стигаме до втория велик факт във връзка с ада: никой от неспасените няма да бъде хвърлен в неговия огън преди Второто пришествие на Исус в края на света. Макар че вече разгледахме по-голяма част от доказателствата по този въпрос, нека се спрем на още някои.

Описвайки наказанието на нечестивите, Йоан изтъква: “А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудните, чародейците, идолопоклонниците и всичките

лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт” (Откр. 21:8).

ГЛАВА ТРЕТА

Втората смърт - не преди възкресението

Тук неверните са представени в ада, страдащи от наказанието за греховете си. А какво е това наказание? “Втората смърт”, казва Йоан. Тези хора умират в огъня с втората смърт. Но те не могат да умрат втори път, докато не получат и втори живот. Живели са първия си живот в този свят и са починали с първата смърт, отивайки в гроба. Преди да могат да умрат с втората смърт, трябва да бъдат възкресени - да им бъде даден втори живот. А това става в края на света. Исус казва: “Всички, които са в гробовете, ще излязат”. След като получат втория живот при възкресението, нечестивите ще бъдат наказани за греховете си в огъня на ада, “който е втората смърт”. Впрочем тази втора смърт е окончателна и вечна. От нея няма да има възкресение.

Възкресението и наказанието не става по време на първата смърт, както толкова хора са подведени да вярват.

Библията казва ли ни как нечестивите ще бъдат хвърлени в огненото езеро? Да, казва ни. Йоан описва драматичните събития, които настават в края на хилядата години. “И когато свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат за малко от затвора и ще излезе да мами народите, които са в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната - чието число е като морския пясък. И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обичния град; но огън падна от Бога из небето, та ги изпояде” (Откр. 20:7-9).

Ето, в края на Хилядагодишнината всички нечестиви, които някога са живели, ще бъдат възкресени. За тях Йоан пише: “Другите мъртви не оживяха, докле не свършиха хилядата години” (Откр. 20:5).

Възкресението на неправедните ще даде възможност на Сатана да подеме отново продължилата хилядолетия битка против Бога и светиите. Той ще събере множеството

на спасените, които са били вдигнати от смъртта. Трябва още веднъж да измами народа и да го убеди, че може да победи жителите на новия Ерусалим (Откр. 21:2). Както обграждат града, нечестивите биват внезапно поразени от поглъщащ огън, който пада върху тях от небето. Адовият огън е окончателното наказание за греха.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Къде е мястото на ада?

Библията ясно потвърждава, че този огън поглъща нечестивите точно тук, “по широчината на земята”. Всеки боговдъхновен писател, който говори по въпроса за ада, добавя нова информация относно втората смърт на нечестивите. Ап. Петър изтъква: “Днешните небе и земя са натрупани с огън, пазени до деня на страшния съд и погибелта на нечестивите човеци” (2Петрово 3:7). След това продължава да описва деня на Господа, когато “стихиите, нажежени, ще се стопят”. Думите на апостола относно мястото на наказанието на безбожните са много ясни. Той казва, че тази земя е пазена за оня огън,

който ще донесе съд и смърт на нечестивите. Наказанието им ще бъде на тази земя. Исая заявява: “Защото е ден на възмездие от Господа, година на въздаяния по сионовото състезание. Потоците на Едом ще се превърнат в смола и пръстта му в сяра, и земята му ще стане пламтяща смола” (Исая 34:8, 9). Тук пророкът дава картина на цялата планета, обгърната в унищожителен огън. Дори потоците и пръстта се превръщат в кипяща лава и смола. Исая казва, че това е Божието въздаяние и възмездие в края на великата борба.

Давид добавя към това свидетелство следните думи: “Над нечестивите ще навали примки; огън и сяра, и горещ вятър ще бъдат съдържанието на чашата им” (Пс. 11:6). Забележете, че той използва почти същите думи, както Йоан и Петър, описвайки съдбата на нечестивите. Всички са единомислени относно мястото на наказанието (Земята) и средството за наказание (огъня).

Това ни довежда до третия велик факт по въпроса, който разглеждаме - адът като място на наказанието ще бъде тази земя, превърната в огнено езеро в деня на съда.

Тази истина поражда други много интересни въпроси относно съдбата на несправедните. Един от най-интригуващите и озадачаващи от тях е: Колко време нечестивите ще продължат да живеят и да страдат в този огън?

Никой не може да отговори на този въпрос точно. Библията казва само, че всеки ще бъде наказан според делата си. Това означава, че ще има различни степени на наказанието. Някои ще страдат по-дълго от други. Едно можем да кажем с абсолютна сигурност: Нечестивите няма да продължат да живеят в този огън през цялата вечност.

ГЛАВА ПЕТА

Огънят на ада не е вечен

Има няколко причини да бъдем сигурни в това. Преди всичко за нашата земя е заявено, че ще бъде вечният дом на праведните. Исус каза: “Блажени кротките, защото те ще наследят земята” (Матей 5:5). След като описва тази земя вряща и горяща с голям шум, ап. Петър вижда нова земя, изпълнена с правда. “А според обещанието Му очакваме

ново небе и нова земя, в която да живее правда” (2Петрово 3:13).

Нечестивите не могат да продължат вечно да горят на тази планета, защото тя е специално обещана на Авраамовото духовно потомство (Римл. 4:13). След като бъде очистена от всичкото проклятие на греха, тя ще бъде върната в състоянието си при сътворението и към първоначалния Божи план за нея. Ще стане окончателно това, което Бог е възнамерявал да бъде - безупречен дом за съвършени хора.

Нечестивите не могат да продължат да живеят на тази земя, защото никога не са се доверили на Христос за вечен живот. Само праведните получават дара на вечния живот. “Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16). Какво обаче ще стане с онези, които не вярват в Него? Те със сигурност ще погинат. Библията казва: “Заплатата на греха е смърт” (Римл. 6:23). На нечестивите никога не е обещаван живот. Обещана им е смърт- вечна смърт. Само на праведните е обещан вечен живот.

Има само един начин човек да получи живот без край и той е чрез вяра в Исус Христос. Йоан го описва по следния начин: “И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот и че тоя живот е в Сина Му. Който има Сина, има този живот; който няма Божия Син, няма тоя живот” (1Йоан. 5:11, 12). Позволете ми да задам един въпрос: Тези нечестиви в огненото езеро имат ли Божия Син? Разбира се, не. Тогава как биха могли да имат живот? Йоан казва: “Вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот” (1Йоан. 3:15). Тези убийци ще продължат ли да имат вечен живот в огъня на ада? Никога!

Би било небиблейско човек да вярва, че вечният живот може да се придобие по друг начин, освен чрез Исус. Как биха могли да го придобият нечестивите? Ап. Павел заявява, че Исус Христос “осия живот и безсмъртие чрез благовестието” (2Тимотей 1:10). Къде е текстът от Библията, който описва даването на безсмъртие на нечестивите? Вие можете на много места да четете, че праведните ще получат, а невярващите никога.

Ап. Павел пише: “Ето, една тайна ви казвам: Не всички ще починем, но всички ще се изменим, в една минута, в миг на око, при последната тръба; защото тя ще затръби и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ние ще се изменим. Защото това тленното трябва да се облече в нетление, и това смъртното да се облече в безсмъртие” (1Кор. 15:51-53). Този текст говори за определено време, когато праведните ще бъдат променени за един миг в безсмъртни същества. Това време е все още в бъдещето. То ще настъпи, когато се върне Исус, при звука на последната тръба, когато стане възкресението. Никъде в Библията не четем, че нечестивите ще бъдат променени по същия начин. Това е така, защото те никога не са получавали дара на вечения живот. Затова не могат да бъдат вечно живи в огненото езеро.

Недопустимо и неразумно е да се изкривява тази истина, защото е в разрез с Библията и неприемливо за разума. Езекиил заявява: “Душата, която е съгрешила, тя ще умре” (Езекиил 18:4). Няма значение какво разбираме под “душа”. Нека приемем

простия библейски факт, че тя може да умре и ще умре в резултат на греха.

Ако нечестивите живеят в огъня вечно, тогава излиза, че получават същата награда както праведните, само че на различно място. Кой би могъл да им даде вечен живот, освен Христос? Йоан 3:16 установява ясно и толкова просто отговора на този въпрос. Хората, които не вярват в единородния Божи Син, ще погинат. Ще понесат втората смърт - окончателна и вечна, от която никога няма да бъдат възкресени. Тя е безкрайното, вечно наказание.

ГЛАВА ШЕСТА

Неугасим огън

Някои могат да попитат: А какво да кажем за неугасимия огън, който изгаря нечестивите? Не означава ли това, че той никога не угасва? Разбира се, че не означава. Никой няма да може да угаси огъня на ада и така да го избегне. Това е особен огън - Божи. Исаия казва за него: “Ето, те ще бъдат като плява; огън ще ги изгори; не ще могат да се избавят от силата на пламъка, понеже той не ще бъде

въглен да се огрее някой или огън, пред който да седне” (Исая 47:14). След като завърши своето унищожително дело, този огън ще угасне. Никой не може сам да се освободи от неговия пламък, но накрая няма да остане и въглен от него. Така казва Писанието.

Еремия пророкува, че Ерусалим щеше да бъде изгорен с огън, който не може да бъде угасен (Еремия 17:27). Той изгаря до пепел (2Лет. 36:19-21). Четете тези стихове и вижте как Библията използва думата “изгориха”. Тя не означава, че огънят няма никога да угасне, а само че от човек той не може да бъде угасен.

Какво можем да кажем за изразите “вечен” и “вечно траещ”, които са използвани за описание на адския огън? Няма абсолютно никакво объркване или противоречие, когато допуснем Библията да ни даде своето определение на изразите. Мнозина правят грешка, като прилагат съвременни дефиниции към тези библейски думи, без да ги свържат с древната им контекстуална употреба. Факт е, че в някои стихове се казва: “огънят никога няма да угасне”.

Същият израз е използван в Юда 7ст., относно унищожението на Содом и Гомор: “Както и Содом, Гомор и околните градове, които подобно на тях се предадоха на богохулство и изпадаха в противоестествени пороци, са поставени за пример, като носят наказанието на вечния огън”.

Съвсем очевидно е, че Содом не гори до днес. Мъртво море се простира върху мястото, където някога са се издигали тези несправедни градове. Но те са изгорели с “вечен огън” и ни се казва, че са пример за нещо. “Той осъди на разорение содомските и гоморските градове и ги обърна на пепел, и ги постави за пример на ония, които щяха да вършат нечестие” (2Петрово 2:6). Веченият огън, превърнал Содом в пламъци, показва онова, което ще стане накрая с нечестивите. Ако този текст е истина, същият огън, който унищожи древните градове, ще изгори нечестивите в огненото езеро. Това е библейският “вечен огън”.

Означава ли това, че и нечестивите ще бъдат изгорени до пепел? Библията казва: Да. “Защото, ето, иде денят, който ще гори като пещ; и всичките горделиви, и всички, които

вършат нечестие, ще бъдат плява. И този ден, който идва, ще ги изгори, казва Господ на силите, та няма да им остави ни корен, ни клонче... Ще стъпчете нечестивите; защото те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви в деня, който определям, казва Господ на Силите” (Малахия 4:1,3). Езикът няма думи, с които да се кажат нещата по-силно и по-ясно. Този вечен огън изгаря завинаги. Дори Сатана - коренът - накрая бива изгорен. Колко ясна е цялата картина, когато позволим на Библията сама да обяснява своите изрази! Въпреки това хора, изпълнени с предразсъдък от цял живот традиция, могат да четат думите “ще ги изгори..., те ще бъдат пепел” и пак да твърдят, че нечестивите ще останат живи и ще страдат вечно.

Наистина, някои стихове по този въпрос могат да бъдат многозначни, но ние откриваме, че всичките са в хармония, когато се има предвид контекстът и се оставя Библията да бъде тълкувател сама на себе си. Дори Христовите думи в Матей 25:46 не могат да ни объркат, когато имаме предвид контекста им: “И тия ще отидат във вечно наказание, а праведните във вечен живот”.

Мнозина се тревожат от израза “вечно наказание”, но забележете, че не се казва “вечно траещо наказание”. Каквато и да е заплатата, резултатът от нея ще трае вечно - завинаги. Библията казва ли ни какво е наказанието? Разбира се: “Заплатата на греха е смърт” (Римл. 6:23). Така Исус просто искаше да каже, че смъртта ще бъде завинаги. Тя няма да има край, няма никога да бъде прекъсната от възкресение.

Павел ни казва с още по-прости думи: “В пламенен огън да даде възмездие на ония, които не познават Бога, и на ония, които не се покоряват на благовестието на нашия Господ Исус. Такива ще приемат за наказание вечна погибел от присъствието на Господа и от славното явление на Неговата сила” (2Сол. 1:8, 9). Така че наказанието е вечно траещо унищожение. От него няма да има възкресение и надежда за живот.

Но какво да кажем за червея, който не умира? Мнозина са чели думите на Исус за пъкъла: дето “червеят им не умира и огънят не угасва” (Марк 9:45-47). Някои тълкуват червея като “душата”. Това ли искаше да

каже Исус? Никъде в Библията няма дори намек за отъждествяване на душата с червей. В този случай Исус използва думата “геена” за “пъкъл”. Геена бе едно истинско място за изгаряне на нечисти неща извън стените на Ерусалим. Без съмнение Христовите слушатели можеха да видят дима, който се издигаше от долината Геена. Там постоянно горяха мъртви тела и боклук. Ако нещо попаднеше извън унищожителните пламъци, то биваше бързо изяждано от червеи. Исус използва огъня в тази долина като пример за пълното унищожение от адския огън. Огънят никога не угасваше и червеите работеха непрекъснато върху телата.

Може би най-често изкривяваният текст относно ада е Йоановият намек за дима, който се възнеся “вовечи веков”. Този израз може да е смущаващ за хора, които не са запознати с употребата му в Библията. Ако направим едно сравнение на стиховете в Стария и в Новия завет, ще открием, че думата “завинаги” е използвана 57 пъти в Библията, означавайки нещо, което вече е дошло до своя край.

Могат да бъдат цитирани много забележителни текстове, но два или три са най-значителни. В Изх.21 гл. се излагат условията относно закона на робството. Някои обстоятелства изисквали цял живот служене на господаря. В тези случаи ухото на роба се промушвало с шило и Писанието заявява: “Той ще му бъде роб завинаги” (ст. 6). Но колко време този роб трябваше да служи на господаря си? Само докато бе жив, разбира се. Така че думите “завинаги” не означават “безкрай”.

Ана заведе сина си Самуил в Божия храм, където той щеше “да живее там завинаги” (1Царе 1:22). Но в ст. 28 ни се казва ясно: “През всичките дни на живота си ще бъде посветен на Господа”. Оригиналното значение на израза “завинаги” означава за “неопределено време”. Обикновено той определя период от време, в който нещо може да продължи да съществува при определени обстоятелства. Дори престоя си в утробата на кита Йона описа като “завинаги” (Йона 5:6).

Някой може да възрази, че е възможно да има ограничения и за вечния живота на

праведните. За тях също е писано, че ще прославят Бога завинаги. Използвани са еднакви изрази за спасените и за изгубените. Но има една огромна разлика в обстоятелствата, към които се отнасят. Светиите получават дара на безсмъртието. Безсмъртие означава “неподвластно на смърт”. Думата “завинаги”, използвана по отношение на тях, би могла да означава само “безкрай”, защото те са вече безсмъртни същества. Но когато “завинаги” се използва, за да се опишат нечестивите, тогава се говори за смъртни същества, които могат и трябва да умрат. Тяхното “завинаги” трае само докато смъртното им естество може да издържи в огъня, който ги наказва според делата им.

ГЛАВА СЕДМА

Унищожение на душата и на тялото

Ето, стигаме до последния факт в съдбата на нечестивите. След като неспасените биват наказани според греховете си, те ще престанат да съществуват - тялом и духом.

Исус изтъква това много ясно: “Не бойте се от ония, които убиват тялото... Но по-скоро бойте се от Оногова, който може и душа, и тяло да погуби в пъкъла” (Матей 10:28).

В светлината на това изявление не може да се твърди, че нечестивите са безсмъртни. Исус Христос - Единственият, Който може да даде дара на живота, отхвърля възможността ония, които са в ада, да продължат да живеят под каквато и да е форма. Животът ще им бъде отнет завинаги, а тялото - унищожено в пламъците.

Псалмистът писа: “А нечестивите ще загинат, и враговете Господни ще бъдат като отборните агнета, ще чезнат, като дим ще изчезнат” (Пс. 37:20). “Защото още малко и нечестивият не ще го има вече; да! прилежно ще изследваш мястото му и не ще се намери” (ст.10).

По най-ясен и красноречив начин е описано унищожението в ада. Но някои хора все още настояват, че писателите не са искали да кажат това, което се разбира от думите им. “Унищожаване”, “поглъщане”, “изгаряне”, “пояждане”, “смърт” - тези слова имат ли някакво тайнствено и по-различно значение в

Библията, отколкото в другите книги? Нямаме причина да мислим така. Факт е, че теологията е направила от нашия велик Бог на любовта истинско чудовище. Обрисувала Го е като по-жесток от Хитлер. Макар, че Хитлер е измъчвал хората и е експериментирал с тях, накрая той им е позволявал да умрат. А Бог ще пази ли тези безсмъртни души живи с намерение да гледа как пицят и се извиват в агония през цялата вечност?

ГЛАВА ОСМА

Божията справедливост е защитена

Такава картина не само представя фалшиво Божията любов, но извращава и Неговата справедливост. Помислете за момент колко жестоко е това учение, което предава всяка изгубена душа на непосредствен и безкраен ад след смъртта. Представете си, че един човек е живял преди 5000 години, но имал един неизповядан грях. Душата му веднага ще отиде в огъня и ще бъде измъчвана вечно. Тогава представете си друг човек, например

Адолф Хитлер, който е предал на смърт милиони хора. Според популярното вярване, неговата душа също веднага трябва да влезе в ада, за да страда вечно. Но човекът, който бил загубен поради единственият си грях, ще е горял 5000 години по-дълго от Хитлер. Как може това да бъде справедливо? По такъв начин ли постъпва Бог? Това би било в противоречие с библейското изявление, че всеки трябва да бъде наказан според делата си.

Ширят се два крайни възгледа относно наказанието на нечестивите. Единият от тях е универсализмът. Той твърди, че Бог е прекалено могъщ, за да допусне някой да бъде изгубен. Другият е чудовищната доктрина за безкрайното мъчение, което продължава цяла вечност, изпълнена с мъка, болка и страдание. И двата възгледа са неверни. Истината лежи между тях. Бог ще накаже нечестивите според делата им, но няма да направи злото безсмъртно.

Наистина много хора са се отвърнали от Бога поради отвращението си от фалшиво представяния Му характер. Те не могат да обичат такъв Бог, Който подлага злите хора

на безкрайно мъчение. Никаква реабилитация не е възможна. Тази неизразима жестокост може да задоволи само един отмъстителен дух. Бог такъв ли е? След като чу библейската истина за ада, един банков директор се хвърли на раменете ми и каза: “Джо, отново мога да вярвам! В продължение на години бях загубил вярата си, защото бях научен, че Бог ще мъчи вечно нечестивите!”

ГЛАВА ДЕВЕТА

И няма да има нито болка, нито смърт.

Наближава денят, когато Бог ще има една чиста Вселена. Всички последствия от греха ще бъдат премахнати завинаги. Няма да има зло, нито грешници, нито дявол, който да изкушава хората. Всичко ще бъде точно такова, каквото Бог го е създал в началото. Йоан описва бъдещия дом на праведните със следните думи: “Той ще обърше всяка сълза от очите им и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, нито плач, нито болка; първото премина” (Откр. 21:4).

Можете ли да намерите в тези скъпоценни думи място за страдание? Бог казва, че вече няма да има нито плач, нито болка. Вярвате ли в Неговото слово или предпочитате да вярвате на човешки догадки? Точно четири стиха, преди да напише това обещание, Йоан описва как нечестивите ще бъдат хвърлени в огненото езеро: “И ако някой не се намери записан в Книгата на живота, той биде хвърлен в огненото езеро. И видях ново небе и нова земя; защото първото небе и първата земя преминаха” (Откр. 20:15, 21:1).

Това огнено езеро ще бъде тук, на планетата Земя според Откр. 20:9. Но моля, забележете, че това място, на което нечестивите ще горят, ще изтлее. Тогава Бог ще сътвори нова земя вместо предишната. Книгата Битие 21:2 описва новия Ерусалим, а ст. 4 казва, че там няма да има вече скръб, болка, вик или смут. Щом не може да съществува повече болка, няма да има и вечен ад. Двете неща са взаимно изключващи се. Трябва да благодарим на Бога всеки ден, че наистина всичко това ще се сбъдне. Сатана няма да бъде тук, за да причинява мъка и в новото вечно царство не ще има и следа от болка.

ГЛАВА ДЕСЕТА

Адът не е предназначен за нас

Накрая трябва да ви зарадвам, че адът никога не е бил предназначен за вас и за мен. Исус каза, че е бил “приготвен за дявола и за неговите ангели” (Матей 25:41). Ако не вярваме в това, ние сме заблудени. Вие може да попаднете в огъня само отхвърляйки жертвата на Исус Христос, любовта на Отца, умоляванията на Светия Дух и небесните влияния на милиони ангели. Можем ли да получим спасение по друг начин? Няма друг начин, защото няма друг Спасител, освен разпънатия Христос.

Никой няма да бъде изгубен поради това, че е съгрешил, “защото всички съгрешиха”. Никой няма да бъде лишен от небето поради това, че е лъгал, крал или прелюбодействал. Единствената причина, поради която някой може да бъде наказан, е поради факта, че не желае да се откаже от греха си и да се предаде в ръцете на обичащия Спасител, който е готов да прости и да очисти човека от всяка неправда. “Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден

Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот” (Йоан 3:16).

P.O. Box 1058 • Roseville, CA 95678-8058